

mende Statsmynligheds Udvøelse ikke blot vil bidrage til at bestærke den borgerlige Frihed, men tillige i en væsentlig Grad styrke Udviklingen af en almindelig, sand og virksom Pligtfølelse, og høiligen befordre Tilliden til Rættens Pleie, saavel som Interessen for alle offentlige Anliggender. Hensee vi derhos til Folkets sunde Sands og almindelige Oplysning, forekommer det os en ugrundet Frygt, at Evnen til en tilfredsstillende Udførelse af Rævningshvervet skulde fattes her fremfor i andre Lande, hvorimod det ganske vist gjælder ved denne Leilighed som meere eller mindre ved enhver anden indgribende Reform, at Begyndelsen ikke kan undgaae at have sine særegne Vanskeligheder, der først efterhaanden ved Forholdenes egen Udvikling og Fremvæert fuldstændigen kunne ventes overvundne.

Forsaauidt det dernæst under Sagens første Behandling har været Gjenstand for udsørlig Discussion, hvorvidt Gjenneførelsen af Grundlovens § 79, navnlig Indførelsen af Rævningsretter, burde udsættes efter den i § 76 foreskrevne Adskillelse af Retspleien fra Forvaltningen, og derhos betinges af en ny Organisation af Politimagten saavel som af en ny almindelig Straffelov, da finder vel Udvalget af de alt under første Behandling derfor udviklede Grunde, hvor til vi forsaavidt tillade os at henvise, at disse tre Foranstaltninger burde træffes forinden eller ialtfald samtidigt med Rævningsretters Indførelse, hvorom ogsaa nedenfor nærmere, men naar hensees til, deels at det bebudede Regjeringsforslag efter Justitsministerens Meddelelse omfatter ikke blot Rævningsinstitutionen, men tillige en Udførelse af Grundlovens § 76, ialtfald forsaavidt en saadan for Rævningsinstitutionens Skyld maa ansees nødvendig, deels at den Udsondring af den executive Politimynlighed fra Underdommernes øvrige Functioner, som herved maa finde Sted, ikke vil kunne tænkes, uden at Politimynligheden selv paany organiseres og styrkes, samt endelig, at den nye Straffelov, hvorpaa der alt i en Række af Aar har været arbejdet, efter de ligeledes meddeelte Oplysninger nu vel tør antages at være sin Fuldstændelse nær, synes der fra disse Sider Intet

til Hinder for, at man gaaer videre med Rævningsinstitutionens Forberedelse og dens snarlige Fremme, saameget mindre som det jo ogsaa for dens Vedkommende er uundgaaeligt, at nogen Tid maa forløbe, forinden Love desangaaende endelig kunne blive vedtagne; høist sandsynligt ville Omstændighederne af sig selv føre med sig, at de flere her berørte forskjellige, men indbyrdes saa nær forbundne Lovarbejder omtrent paa samme Tid ville kunne afluttes, og saaledes ogsaa paa een Gang den deraf fremgaaende nye Tingenes Tilstand tage sin Begyndelse.

Vi forudstille endnu den almindelige Bemærkning, at de i Forslag bragte Rævningsretter pienlynt ikke ere indrettede ubelukkende efter noget enkelt af de tvende bekjendte Systemer, det engelske og det fransk-tydske, hvorimod Forslagene maae siges at have benyttet begge Systemer eller at være Resultatet af en Mægling imellem disse. Denne Egenkab ved Lovforslagene skal nu ingenlunde i og for sig badles, og ganske vist maatte en Ordning af denne Art ubetinget foretrækkes for en ligefrem Efterlignelse af de fransk-tydske Rævningsretter, men naar under Udvalgets Overveielser begge Systemer i deres Reenhed have været stillede imod hinanden, har dog stadig det engelske System med sin fuldstændige Offentlighed og Mundtlighed, sin Frihed for al Inquisition, sin Høvedelse af Anklageprincippet og af den lovlærde Dommers selvstændige Stilling, vundet Anertjendelsen fremfor det fransk-tydske med sin Hemmelighedsfuldhed og Skriftlighed, sit inquisitoriske Forhør og sin Meddragelse af Dommerens Person midt i de stridige Forhandlinger, der hvor han skulde bevares som disse Forhandlinger overlegne Leder og Styret. Det er nu vel Tilfældet, at Forholdene i England, hvor Rævningsretter, i temmelig usforandret Stillelse, have bestaaet fra gammel Tid af, endog længe før end den politiske Frihed ellers iøvrigt var befæstet, ere forskjellige fra Forholdene i andre Lande, navnlig saaledes som Udviklingen i nyere Tider har stillet sig; men ved Siden heraf turde det dog maafee fortjene at fremhæves, at vort Folks nære Slægtskab med det engelske — der iblandt